

РЕШЕНИЕ

№ 4938

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3747** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. В. В., срещу констативен протокол (КП) № 01-01-14 от 27.01.2023 г., издаден от главен инспектор и началник на отдел в Регионален отдел (РО) на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ (ГДНЯСС) „Югозападна България“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което е предписано в срок до 19.05.2023 г. да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно технически състояние.
С жалбата се твърди, че оспореният КП е постановен при липса на фактически и правни основания за това - нарушение на установената форма по чл. 59 от АПК. Твърди се, КП е постановен от некомпетентен орган, доколкото правомощия да издават предписания за извършване на ремонтни и други дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея са от компетентността на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите, които се назначават от областния управител, в чиито състав е включен и специалист с подходяща професионална компетентност. Твърди се, че от КП не става ясно какви са съображенията на контролните органи и въз основа на какви документи са стигнали до извода, че е необходимо да се извършат посочените в акта дейности. Сочи се, че КП е изготвен формално в нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не са спазени изискванията на

чл. 26, чл. 34 и чл. 35 от АПК. Твърди се, че за откритото административно производство по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ ДПУСЯ не уведомен, както и че не му е дадена възможност да участва в административното производство и респективно да вземе становище. Изтъква се, че в разпоредбата на чл. 190а от Закона за водите (ЗВ) се предвижда правомощието на председателя на ДАМТН или на упълномощени от него лица да дават предписания на собствениците на язовирни стени или на съоръженията към тях съобразно правомощията на този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2 от ЗВ, но не и за даване на предписания за извършването на ремонтни и други технически дейности. По изложените съображения в жалбата и в писмени бележки по делото жалбоподателят иска отмяна на оспорения акт, като незаконосъобразен. Претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът – съставителите на КП № 01-01-14 от 27.01.2023 г., от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация – главен инспектор и началник на отдел в РО ГДНЯСС „Югозападна България“ към ДАМТН в представено по делото писмено становище оспорват жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

След като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, а и от приетите като доказателства по делото договор за дарение № ДС-15 от 14.04.2000 г. между [община] и Държавата, чрез областния управител на област Б. и акт за публична държавна собственост № 3861 от 26.08.2020 г., се установява, че ПИ с идентификатор 65108.10120 по КККР на землището на С., [община], с трайно предназначение на територията-територия, заета от води и водни обекти, и начин на трайно ползване – водоем, е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, което по силата на чл. 139д от ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на имота.

Видно от оспорения КП № 01-01-14 от 27.01.2023 г. в резултат на извършена проверка на място от длъжностни лица в РО ГДНЯСС „Югозападна България“ към ДАМТН е установено, че короната на язовир „Трите дерета/С. 00120“ е земна, затревена, като основния изпускател-тръбен е неизправен и запушен, няма спирателен кран, тъй като същият е демонтиран. Язовирът е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от ЗВ. В КП е посочено, че през 2022 г. язовирът не е проверяван от комисии, назначени със заповед областния управител по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ. В част IV на КП „Изпълнение на предписанията на ГД НЯСС по констативен протокол № 01-01-32/24.02.2022 г. за техническото състояние на язовирните стени и съоръженията“ е посочено, че дадените указания за извършване на ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние в срок до 10.10.2022 г. не са изпълнени. По делото е приет като доказателство КП № 01-01-32/24.02.2022 г. от извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовира, от който се установява, че основният изпускател – тръбен Ф 150 е неизправен, запушен и е предвиден за ремонтно-възстановителни работи в списъка с ремонтни дейности за язовири в Териториалното поделение на Б. ДПУСЯ. По делото е представен предходен КП № 01-01-183/10.08.2021 г, съставен от представители на Главна дирекция НЯСС, с който са дадени предписания на ДПУСЯ да се възстанови експлоатационното състояние на спирателния кран, което предписание е изпълнено видно от КП № 01-01-32/24.02.2022

г. По делото са приети като доказателства протокол № 72 от 04.04.2022 г. протокол № 188 от 30.09.2022 за извършен технически преглед на язовира, съгласно които основния изпускател на язовира е в неизправно състояние. Не се спори между страните, а и от приетото като доказателство заключение на междуведомствената комисия по чл. 141б, ал. 2 от ЗВ, утвърдено от областния управител на област Б. се установява, че язовир „Трите дерета“, собственост на ДПУСЯ е класифициран с първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от ЗВ. Представен по делото е и Анализ на техническото състояние на язовира от 23.04.2021 г. , съгласно който основният изпускател-стоманена тръба Φ 150 мм е запушен, поради което техническото му и експлоатационно състояние е неизправно-неработоспособно.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е постановен от компетентен орган по смисъла на чл.190а, ал. 1, т. 3 във вр.с чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица от РО „Югозападна България“ на ГДНЯСС, които видно от т. 47 и т. 66 от Заповед № А-776 от 22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че единствено в правомощията на назначените от областния управител комисии по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ е да издават предписания за извършване на ремонтни и други дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея. Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗВ определя, че политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 140, ал. 2, т. 1 от ЗВ, председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 от ЗВ, а именно: изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. От горната правна регламентация се налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощените от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 във вр. с чл.

138, ал. 4, т. 8 от ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, като в тази връзка съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с възложените по закон контролни правомощията на председателя на ДАМТН са обжалваните предписания, които пък са издадени във връзка с установеното при проверката, а именно: неизпълнение на дадените предписания с предходен КП № 01-01-32/24.02.2022 г. на ГД НЯСС. Действително комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ имат правомощия да извършват проверки веднъж годишно за готовността за безопасна експлоатация на язовирите, което обаче не води до извод, че председателят на ДАМТН и упълномощените от него длъжностни лица нямат правомощия да дават предписания за ремонтни дейности.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Като фактически основания за неговото издаване е посочено констатираното неизпълнение на предписаното съгласно протокол № 01-01-32/24.02.2022 г., в резултат на която на ДПУСЯ са дадени предписание да извърши ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно технически състояние в срок до 19.05.2023 г., а като правни основания са посочени чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства, а именно: констатациите на предходни проверки, при които са давани предписания за ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя за нарушаване правото му на защита в хода на административното производство. Видно от КП № 01-01-183/10.08.2021 г. представител на ДПУСЯ е присъствал на проверката, при която е установено, че основния изпускател е неизправен, като и спирателния кран. Представителят на ДПУСЯ се е подписал, без да направи възражения срещу констатациите в протокола, като видно от последващия КП № 01-01-32/24.02.2022 г. е, че експлоатационното състояние на спирателния кран е възстановено, като е дадено изрично предписание за привеждане в изправно техническо състояние на основния изпускател. Доколкото комисията извършила технически преглед на язовира и съставила протоколи № 72 от 4.04.2022 г. и № 188 от 30.09.2022 г. е назначена със заповед на изпълнителния директор на ДПУСЯ и които констатации относно основния изпускател съвпадат с тези в оспорвания КП, съдът не споделя възражението в жалбата, че от КП не става ясно какви са съображенията на контролните органи и въз основа на какви документи са стигнали до извода, че е необходимо да се извършат ремонти дейности на изпускателя.

При издаване на акта правилно са приложени и материалноправните разпоредби.

С разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Наредбата е предвидено собственикът на язовира да стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация. Съгласно чл. 7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е собственик на язовир и при осъществяването на своята дейност следва да спазва цитираните по-горе разпоредбите на Закона за водите и Наредбата. В глава втора, раздел I от Наредбата са

регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено запущването на основния изпускател представлява отклонение от изискванията за безопасна техническа експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. Предвид установеното от контролните органи на ГД НЯСС, както и констатираното в протоколи № 72 от 04.04.2022 г. и № 188 от 30.09.2022 г. за извършен технически преглед на язовир С., в изпълнение на заповед на изпълнителния директор на ДПУСЯ, че техническото състояние на изпускателя на язовира е неизправно, което налага да се предприемат ремонтно-възстановителни работи, даденото с оспорвания КП предписание е в съответствие с регламентираното в чл. 190а, ал. 1, т. 3 правомощие на председателя на ДАМТН и на упълномощените от него длъжностни лица да дават предписания за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и условията на контролираните обекти по ЗВ.

С издаването на КП № 01-01-14 от 27.01.2023 г., и дадените с него предписания се спазват изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях, каквато е и целта на закона. Предвид обстоятелството, че язовир „Трите дерета/С. 00120“ е класифициран като първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи живота и здравето на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. При този изход на спора и на основание чл.143, ал. 3 от АПК искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, като жалбоподателят следва да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 100 лева в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 50-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписанията съдържащи се в констативен протокол (КП) № 01-01-14 от 27.01.2023 г., издаден от главен инспектор и началник на отдел в Регионален отдел (РО) на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ (ГДНЯСС) „Югозападна България“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия:

